

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 17. Richardi obitus. Joannes Rex Angliæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

§. XVII.

Sæcul. XII.

A.C. 1199.

*Richardi obitus. Joannes Rex
Angliæ.*

Dum vero literæ illæ Romæ expediuntur, Angliæ Rex Richardus fatis *Rog. p. 790.* fungitur. Cum Vicecomes Lemovicensis in quodam Ditionis suæ fundo thesaurum invenisset, magnam auri partem Richardo, Regi suo, miserat, qui ea non contentus, nam totum sibi deberi affirmabat, eum in castro Calacensi*, *Chatelus. quo se se receperat, obsedit. Cum obsequitatur, exploraturus, qua potissimum parte miles irrupere posset, sagitta in brachio percussus, ac deinde male curato vulnere, die Martis ante Dominicam Palmarum, sexta Aprilis anno millesimo centesimo nonagesimo nono occumbit. Animi magnitudine & Rege & Christiano digna ignovit illi, qui se occiderat, visceraque sua in oppido *Cbarroux*, cor Rotomagi, & corpus ad Fontem Ebraldi sub pedibus Regis patris sui condi jussit, annos natus quadraginta duos, postquam annos decem Anglis & Normannis imperasset. Quia improlis decebat, frater ejus Joannes, Comes Moritonii, successit in Regno. Is Rotomagi gladium & coronam Ducum Normanniæ de manibus Gualterii Archiepiscopi

Sæcul. XII.
A.C. 1199.

scopi in Dominica in Albis, die vigesima quinta Aprilis, accepit. Tum, Fretotrajecto, Rex Angliæ, Westmonasterii ab Huberto Archiepiscopo Cantuariensi, duobus Archiepiscopis & Episcopis quatuordecim præsentibus, in Festo Ascensionis die vigesima septima Maji solemniter ungitur & coronatur.

Eadem qua inauguratus est die Joannes Hubertum Archiepiscopum, Cancellarii munus deinceps obire jussit; cumque Præful ideo lætitiâ profiteretur, jactaretque, se Regis fiducia dignum visum fuisse, quidam vir Nobilis, nomine Hugo Bardolus, patere, inquit, Domine, ut tibi, quod sentio, aperiam. Si, quanta sit dignitas & potestas tua Ecclesiastica, perpenderes, nolles profecto hujusmodi servitutis jugo te ipsum induere. Vidimus olim Cancellarium ad Archiepiscopale fastigium ascendere, sed inauditum nobis est, Archiepiscopum aliquando Cancellarii Officium suscepisse. Laicorum nempe ruditas causa erat, quod non nisi Clerici magnorum Principum Epistolis præfici potuerint, quibus deinde laboris & industriæ præmium sæpe collatus Episcopatus erat. Cujus rei exempla superius plura vidimus. Annis abhinc tribus, cum Hubertus serio pensasset, quanta negotiorum moles sibi uni, Archiepiscopo

Rog. p. 767.

Can-

Cantuariensi, ideoque Primati Angliæ, Sæcul. XII.
 aliunde sacræ Sedis Legato, & publico A.C. 1199.
 Regis ærario Præfecto incumberet, Re-
 gem Richardum per suos vehementer
 rogari jusserat, ut se saltem ab ærarii
 cura & præfectura liberaret, quod Re-
 gimini Ecclesiæ simul & Reipublicæ non
 sufficeret. Jamque Rex consentiebat,
 etsi propemodum invitus, quia strenuum
 in rebus gerendis virum noverat; sed
 preces suas ad Regis aures pervenisse
 pœnituit Archiepiscopum, cogitantem,
 quam quæstuosum sibi fuisset supremi
 Prætoris ministerium. Cumque ratio-
 num suarum tabulas inspexisset, Regi,
 suo nomine, referri jussit; jam per bien-
 nium opera sua undecies centies mille
 argenti marcas ex Angliæ Regno ad ip-
 sum rediisse, & si ministerium suum
 Regi ultra esset necessarium, se laborem
 non recusaturum. Ita etiam exinde
 insuperhabitis officiis suis spiritualibus
 Reipublicæ vixit.

Interim Principes provinciarum An-
 degavensis, Cenomanensis & Turonen-
 sis Dominum sibi cooptarunt Artum
 puerum ex Godefrido, Joannis Regis
 fratre natu majore, anno millesimo
 centesimo octogesimo sexto fati functo,
 genitum, quod dicerent, pro more pa-
 triæ suæ primogeniti fratris, etsi defun-
 cti, filio competere, ut in illa parte,
 quam

Rog. p. 792.

Sæcul. XII.
A. C. 1199.

quam pater habiturus fuisset, succedat. Constantia igitur Arti mater, Turonem profecta, adolescentulum, post obitum patris natum, tunc duodennem, Regis Franciæ, Domini sui, potestati tradidit.

§. XVIII.

Petri Blesensis extrema.

Sup. Lib.
LXXII.
§. 15.

ep. 123.

Sup. Lib.
LXXIII.
§. 14.

In hoc ferme tempus obitus Petri Blesensis, post annos triginta, ex quo ex Sicilia in Angliam redierat, incidit. Is usque in senectutem Diaconus, Richardo Episcopo Londinensi urgenti, ut Presbyterum se ordinari pateretur, data longa Epistola respondit, & argumenta, quæ ipsum deterrebant, opposuit: *Sacerdotii reverentia, inquit, non contemptus me prohibet. Omnibus artibus contremisco, quando supremam Sacramenti Altaris Dignitatem considero. Ideo Ordo Carthusiensis raro sacrificat. Video hodie, quod erumpentibus lacrymis dico, innumerabilem multitudinem hominum, illiteratorum & secundum legem carnis viventium, eminentissimo Ministerio appropinquare. Video, inquam, Sacerdotum multitudine Sacramenti Dignitatem vilescere. Longa pœnitentia peccata expianda sunt, antequam ad Altare accedere liceat. S. Paulus Eremita, S. Antonius, S. Hilarion, & ipse S. Benedi-*